

Κομποσχοίνοι: Φετίχ ή εργαλείο προσευχής;-Γιατί έγινε «μόδα»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Εργόχειρο για κάποιους, φυλαχτό για άλλους. Από μέσο αρίθμησης προσευχών έγινε αντικαταστάτης τους. Για εξυπηρέτηση το πλέκουν λίγοι, λόγω μόδας το έχουν πολλοί. Αντιφάσεις που ακουμπούν την πλάνη και απέχουν από τον σκοπό ύπαρξής του.

Αυτό σημειώνεται σε άρθρο που φιλοξενείται στο πρακτορείο εκκλησιαστικών ειδήσεων, [dogma.gr](#) αναφορικά με την ιστορία και τη χρήση του κομποσχοινιού.

Ο συγγραφέας του κειμένου διερωτάται αν πρόκειται πράγματι για εργαλείο προσευχής ή φετίχ μόδας.

Διαβάστε το σχετικό κείμενο που υπογράφει ο Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Χρυσόπουλος:

«Η κατασκευή του, το ‘πλέξιμο’ δηλαδή, ήταν και είναι διακόνημα για τους μοναχούς. Άρα ώρα και καρπός προσευχής. Στις ημέρες μας βιομηχανοποιήθηκε, έγινε προϊόν ακόμα και εισαγωγής. Η ζήτηση έφερε τις λύσεις ανάγκης, όχι πάντως πατροπαράδοτες και ορθόδοξες.

Φαινόμενο των καιρών μας είναι ότι, το βλέπουμε ως στοιχείο διακοσμητικό σε αρχιερατικές ράβδους, χρωματιστό και ανάλογο των αμφίων, στολισμένο με χάντρες πολύχρωμες. Αντί για ευκολία σε ώρα προσευχής, έγινε ευκαιρία επίδειξης δήθεν πνευματικότητας.

Οι (τυχαίες;) φωτογραφίες προσευχομένων επιφανών κληρικών με μεγάλο κομποσχοίни φιλοξενούνται συχνά στις σελίδες εκκλησιαστικών εντύπων. Το έχουν

μερικοί φαίνεται ανάγκη για να δείξουν το αυτονόητο,ότι προσεύχονται. Αφορμή για να διαφημίσουν τον γεροντισμό τους και να γεμίσουν τον κούφιο εσωτερικό τους κόσμο με στοιχεία στην ουσία απλά.

Για τους σωστά προσευχόμενους είναι ένα τυπικό μέσο προσευχής. Έγινε όμως θέατρο για να βοηθήσει την αποδοχή τους απο τον περίγυρό ως πνευματικών προσώπων.Τα πάντα αλλάζουν εμπρός στον φακό φωτογραφικής μηχανής ή κάμερας.

Ηδονίζονται όλοι στην θέα αυτή και ας είναι προσποιητή και ψεύτικη.Αποδείξεις όλα, αφ'ένος μεν της εκμετάλλευσης της πίστης και αφ' ετέρου της φαιδρότητάς τους.

Παρανοήθηκε εκούσια ή ακούσια ο σκοπος του κομποσχοινιού. Πρώτη φορά γίνεται άλλωστε στα εκκλησιαστικά πράγματα τέτοια παρεξήγηση; Είναι υπερβολή όπου και όποτε βλέπουμε να ζητούν οι χριστιανοί ένα κομποσχοίνι,να είναι “διαβασμένο” σαν ευλογία.

Είναι ευχάριστο και εύοιωνο που υπάρχουν πνευματικές αναζητήσεις από τους ανθρώπους ,ιδίως στους καιρούς μας τους τόσο υλιστικούς και ξερούς. Δεν πρέπει όμως να χαϊδεύουμε αυτιά και συνειδήσεις. Μόνο και μόνο επειδή το αγόρασαν και το ακούμπησαν σε εικόνα ή λείψανο αγίου,δεν σημαίνει ότι έχει και χάρη διαφορετική. Μόνο φετιχιστική είναι η σχέση αυτή που έχουν με τα θέματα της πίστης μας.

Ρασοφόροι υποκινούν τέτοιες πρακτικές και αποπροσανατολίζουν,χωρίς να διδάσκουν την χρησιμότητά του. Θέλουν μόνο να το επιδεικνύουν.

Έγκαιρα και έγκυρα πρέπει διευκρινίζουμε ,όχι το πού και πώς αποκτήσαμε το κομποσχοίνι,αλλά το γιατί. Να εξηγήσουμε σ'όλους ότι το χρειαζόμαστε στην νοερές προσευχές μας, μ'εκείνο τις μετράμε βάσει των οδηγιών που έχουμε από τον πνευματικό μας.

Δεν είναι ποτέ διακοσμητικό,ούτε φέρει μαγικές δυνάμεις,η ευλογία Θεού ξεχωριστή. Είναι ένα αριθμητήρι στο χέρι του προσευχόμενου. Δεν έχει λόγο ύπαρξης μάλιστα σε ώρα κοινής Λατρείας,όπως στην Θ.Λειτουργία ή τις ακολουθίες,εκεί μιλά το αναλόγιο και ο λειτουργός Ιερέας. Είναι σκληρή η πραγματικότητα για όσους έχουν επενδύσει σ' αντίθετες ερμηνείες, για εξωραϊσμό της εξωτερικής εικόνας τους ως χριστιανοί -κληρικοί και λαϊκοί- και για άγρα οπαδών.

Πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε (και μέσα από τα κηρύγματά μας) τον λόγο ύπαρξης και τον τρόπο χρήσης του κομποσχοινιού.Οι παρανοήσεις είναι επιζήμιες παντού και πάντα. Θα είμαστε αναπολόγητοι αν δεν το κάνουμε. Μην αφήνουμε τον λαό έρμαιο προσωπολατρικών επιλογών, εξαιτίας αντικειμένων,που οδηγούν ακόμα και σε δυσειδαιμονικές αντιλήψεις».

Πρέπει να μιμηθούμε όλους αυτούς που έχουν και ξέρουν για το κομποσχοίνι και που σωστά το χρησιμοποιούν, υπάρχουν ως μεγάλη εξαίρεση στα προαναφερθέντα.Να το έχουμε λοιπόν ως εργαλείο στην προσευχή μας και όχι ως φετίχ.

Έχει την αξία του στην ώρα του και μόνο.Να είναι μαύρου χρώματος και απλό στην εμφάνιση. Δεν είναι στολίδι χεριών ή συνεισφορά στον εγωισμό μας. Εκτός αν αυτό επιδιώκουμε».

Πηγή: iefimerida.gr